

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Marianny Reiffovej v právnej veci navrhovateľov: **1) D. H., 2/ R. M., 3/ V. M., 4/ A. B.**, proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad P.B.**, za účasti: **Slovenský pozemkový fond**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. H07/00149-005-R/899-BE1 zo dňa 29. januára 2007, konajúc o odvolaní navrhovateľov proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11 Sp 14/2007-13 zo dňa 19. júna 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11 Sp 14/2007-13 zo dňa 19. júna 2007 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu č. H07/00149-005-R/899-BE1 zo dňa 29. januára 2007, ktorým odporca pre nesplnenie podmienok uvedených v § 3 ods. 1 písm. l) a m) zákona č. 503/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) nenavrátil navrhovateľom vlastníctvo k parc. č. X., zapísanej vo vl. č. X. pre kat. úz. L., ani im nepriznal náhradu, pretože pozemok slúži účelu, na ktorý bol vyvlastnený a za vyvlastnenie pozemku bola poskytnutá náhrada.

Ako vyplynulo z odôvodnenia napadnutého rozsudku krajský súd nezistil zo strany odporcu porušenie zákona v preskúvanom rozhodnutí, dospel k záveru, že je správne a rešpektujúce príslušné ustanovenia zákona, pričom sa stotožnil s právnym názorom odporcu. K námietke navrhovateľov o nejednotnej praxi odporcu sa krajský súd nemôže vyjadrovať bez podkladov, ale poukazuje na povinnosť odporcu dbať na to, aby o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely (§ 3 ods. 4 Správneho poriadku).

Proti tomuto rozsudku podali navrhovatelia odvolanie. Uviedli, že pozemok zapísaný v p.k. vl. č. X. ako parcela č. X. o výmere 5726m² bol vyvlastnený starým rodičom M. T. a M. T., ktorí zomreli. Starí rodičia sumu neprevzali, nedokázali sa iní majitelia pozemkov, o čom svedčia nenájdene doklady v Štátnom archíve v B. a ani v P. B., táto skutočnosť bola viackrát preverovaná.

Odporca ako i Slovenský pozemkový fond navrhli napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 v spojení s § 246c OSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Z obsahu predloženého administratívneho spisu ako i výsledkov doterajšieho priebehu konania súd zistil, že predmetom preskúvacieho konania je rozhodnutie odporcu zo dňa 29. januára 2007, č. H 07/00149-005-R/899-BE1 týkajúce sa reštitučného nároku navrhovateľov. V uvedenej právnej veci je zrejmé, pokiaľ sa jedná o nehnuteľnosť parc. č. X., k. ú. L., vl. č. X., že nehnuteľnosť bola vyvlastnená rozhodnutím č. Výst. 10113/1961-330-A/10 zo dňa 12. decembra 1961, ktorým bola určená aj náhrada a táto mala byť zložená do súdneho depozitu Okresného súdu Považská Bystrica.

Krajský súd námietky navrhovateľov, ktoré uviedli v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu správneho orgánu, že pozemok bol vyvlastnený bez náhrady, keďže pôvodní vlastníci s určenou náhradou 0,40 Kčs/m² nesúhlasili, náhradu neprevzali, odmietli ju, považoval za nedôvodné, pričom sa dôsledne držal rozsahu návrhu navrhovateľov, v ktorom bolo správne rozhodnutie napadnuté vyššie uvedenými námietkami.

Vychádzal pritom predovšetkým z ustanovenia § 3 ods. 1 písm. m) zákona, podľa ktorého sa oprávneným osobám navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady, ako i zo skutočnosti, že právnym predchodcom navrhovateľov bola suma za vyvlastnené nehnuteľnosti vyplatená spôsobom uložením do depozitu.

Právny názor krajského súdu je podľa odvolacieho súdu správny. Správny orgán jednoznačne pri svojom rozhodovaní o uplatnenom reštitučnom nároku vychádzal z dostupných materiálov, pričom listiny získané v konaní boli podkladom pre vydanie rozhodnutia, že uvedený reštitučný nárok je potrebné posudzovať podľa § 3 ods. 1 písm. m) zákona, nakoľko bolo preukázané, že finančná náhrada bola zložená do depozitu. Skutočnosť, že právnym predchodcom navrhovateľov bola poskytnutá finančná náhrada za vyvlastnený pozemok potvrdzuje i predložené čestné prehlásenie navrhovateľov o tom, že právni predchodcovia si náhradu neprevzali, túto skutočnosť opäť tvrdili v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu správneho orgánu ako i na pojednávaní pred Krajským súdom v Trenčíne dňa 19. júna 2007. Náhrada za vyvlastnené pozemky bola určená na základe znaleckého posudku v sume 2290,40Sk a mala byť zložená do súdneho depozitu Okresného súdu Považská Bystrica do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti vyvlastňovacieho rozhodnutia v prospech vlastníkov vyvlastňovaných nehnuteľností.

Rovnako Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že správny orgán dôsledne postupoval v dôkaznom konaní pre presné a úplné zistenie skutočného stavu veci v súvislosti s preukázaním vyplatenia finančnej náhrady.

Navrhovatelia nespochybnili právne relevantným spôsobom dôkazy vykonané odporcom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzajúc z vyššie uvedeného preto potvrdil rozsudok krajského súdu ako vecne správny (§ 219 OSP), keď sa stotožnil s právnym posúdením veci a s jeho závermi, ktoré krajský súd náležite odôvodnil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľom nepriznal ich náhradu, nakoľko neboli v konaní úspešní a odporcovi preto, že mu tieto nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 1. augusta 2008

JUDr. Jana Henčeková, PhD. v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová